

Проблеми та перспективи розвитку регіональної економіки. Тези доповідей IX на Міжнародній науково-практичній конференції аспірантів, молодих учених та науковців «Проблеми та перспективи розвитку економіки освіти регіону» 4 квітня 2014р. / За заг.ред. П.І.Сокурєнка. - Кременгук: ПП Щербатих, 2014. - 444с. (С.240-241)

*Котєнка Т.М., доцент, кандидат економічних наук
Кіровоградський національний технічний університет*

Проблемні питання підготовки фахівців з економіки

Сучасні інноваційні підходи у сфері підготовки фахівців, зокрема з економіки, постійно знаходяться в полі зору фахівців в цій галузі знань. Системність пошуку ефективних кроків в підготовки фахівців носить методичний характер і спрямований на досягнення більш якісного рівня освіти фахівцями з економіки.

Рушійні сили, що сприяють цьому, перш за все знаходяться, на нашу думку, в межах самого вищого навчального закладу. Підхід в системі навчання «вхід-вихід» повинен зацікавлювати кадровий склад ВНЗ, які займаються підготовкою фахівців з економіки до самовдосконалення, постійного підвищення кваліфікації, освоєння сучасними методами викладання дисциплін.

Зрозуміло, що повноцінна самовіддача в навчальному процесі може спостерігатися лише при фінансовій мотивації персоналу. Крім державного фінансування, для ВНЗ необхідно розширити повноваження, щодо можливості виконувати платні послуги в межах компетенції передбачених кадровим складом та технічним оснащенням навчального закладу.

Одним з проблемних питань, що є на сьогодні залишається достовірність формування ціни за навчання. Державне обмеження щодо максимального підвищення ціни за навчання в межах індексу інфляції не спроможне перенести всі витрати ВНЗ. Мова не може йти про безмежність ціни за навчання, але коли ВНЗ не має можливості здійснювати платні послуги, при постійному недофінансуванні з боку держави - конкурентість фахівців після закінчення ВНЗ є нижчою, оскільки рівень їх підготовки не може відповідати вимогам роботодавців.

Поруч з цим стоїть проблема практичної підготовки фахівців під час навчання. Формування кластерів в цьому напрямку буде сучасним підходом в підготовці професіоналів. В умовах конкуренції на ринку робочої сили серед фахівців-випускників і фахівців з досвідом та змін в національній економіці, не можливо досягти постійного контролю за необхідною чисельністю в фахівцях. Реалізація різних програм в державі, не завжди може залучати всіх фахівців, які отримали освіту. Крім того, до цього додаються такі умови, що збільшення пенсійного віку, окрім уповільнення навантаження на бюджет не дозволить молодим кадрам зайняти одразу своє робоче місце. Тому, і виникає ситуація, яка діє сьогодні, що молоді фахівці займають пошуком роботи на тих підприємствах (і не завжди офіційно працевлаштовані) лише з однією метою

прокормити себе і свою родину. Про який подальший рівень професіоналів може йти мова?

Привертає увагу з проблемних питань неефективна політика в напрямку мобільності навчання студентів. З урахуванням різних мотивів навчатися в інших регіонах України, а також за кордоном, студенти при переводі в інший ВНЗ стикаються з проблемою складання академічної різниці, яка іноді носить характер навчання протягом 1-2 років навчання в залежності на який курс переходить студент. В класичному варіанті це не є мобільність, тобто можливість навчатися в іншому ВНЗ, при здобутті однакового освітньо-кваліфікаційного рівня. На наш погляд, необхідно переглянути контроль за навчальними планами за якими здійснюється навчання за будь-яким освітньо-кваліфікаційним рівнем і напрямом підготовки. Оскільки система Болонського процесу передбачає мобільність студентів під час здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня, тому студент може самостійно приймати рішення щодо навчання, як за кордоном, так і в Україні на будь-якому курсі (на умовах переводу). На сьогодні не дивлячи на відміну від платних послуг за академічну різницю, студент буде продовжувати навчання не залежно де він має можливість навчатися: в Україні чи за кордоном? При цьому незрозуміла «обтяжливість» вивчати дисципліни, які на думку студента не є для нього необхідними, якщо мова йде про дисципліни за вибором студента та змушують його докладати зусиль для їх вивчення і відповідно складання. При цьому навчання на основному курсу відходить на «другий план».

Всі проблемні питання, що висвітленні повинні знайти практичне значення при реалізації державної програми розвитку економіки освіти в регіонах.